

μέ κάρρα, μ' αὐτοκίνητα, μέ βιζαβί, μέ σούσται,
καί τόσα ποδορούστανα ζεσχίστηκαν καί φούσται.

Σ' αὐτό τὸ πύκο ἀθήσε κι' ὅ νέος Στρατηλάτης,
ὁ Κόντες ὁ Κοροβάτης.

Σ' αὐτό τὸ πύκο ραδιὸν τὸν εἶδα τὸν γαλάντη,
κόκκινο καί τὸ πρόσωπο, κόκκινο καί τὸ γάντι.

Εἶδα μέ νέφτι τὸ παιδί, μέ νέφτι καί τὸν γέρο,
κι' ἔκει' στὸν λόφο τοῦ Τσακὸ
τὸ μένος τὸ πολεμικὸ
ἔφρασε καθὼς ἔλεγαν εἰς τὸ μὴ περαιτέρω.

Ἐδῶ μεγάλοι Στρατηγοὶ παρήσαν ἕνας κι' ἕνας,
εἰδῶ δυνάμεις ἔριπποι παρήσαν καί πεζαί,
κι' ὁ Κόντες τὰς ἐκύτταξε γενναίως μαχομένους
κι' ἔτρωγε καί τὰ σάντουιτς ἔκεινα τοῦ Σκουζέ.

Τὴν ὄρεξι τοῦ μαχητοῦ τὴν ἠαίμασαν τὰ πλήθη
κι' εἶπαν πῶς μέ τὴν ἄσκησιν κι' ὁ Κόντες ὠρλήθη.
Συνοπὸ τὸν ἐχαιρέτησε τῆς χαραυγῆς ἡ πούλιξ
μέ βρόντους, μέ καφούλιξ,
καί πριν τῆς ὄρας ἄρῃσε τὸν ὕπνο τὸν γλυκὸ
κι' ἔκων ἀέκων ἔσπευσε σ' τὴν μάχην τοῦ Τσακὸ.

Γι' αὐτὸ δὲν βρέθηκε κανεὶς ποῦ νὰ μὴ ἀπορήσῃ...
ὁ Κόντες ἐδυναίωσε
κι' ἀληθινὰ καράσμιωσε,
καί βεβαιώνει σήμερα πῶς δὲν θ' ἀποχωρήσῃ.

Καί βάλτε τὸν σ' τὴν κούμα
νὰ τὸν κουνήσωμε,
μέ μπόστια καί σπιρούνικ
νὰ τὸν ὠνήσωμε.

Νὰ κἀνὴ νάνα νάνα
σὲ δάρνης στράματα,
νὰ τὸν σκῶν' ἡ διάνα
τὰ ζημερώματα.

Ν' ἀρήσῃ τὸ χουζούρι,
τὸ μεράκι του,
νὰ πίνῃ μέ παγοῦρι
τὸ νεράκι του.

Ν' ἀρήσῃ τὰ χατήρια
καί τὰ κόμματα,
νὰ πέφτῃ σὲ τσαντήρια
καί σὲ χῶματα.

Ν' ἀσπῆ καί κάθε χρόνο
γυναϊκοῦπαιδα,
νὰ παίξῃ πόκερ μόνον
σὲ στρατόπεδα.

Σ' αὐτὸ τὸ πύκο σάντουιτς τὸν ἔβλεπα νὰ τρώγῃ
μέ πυρομένο μάτι...
καλὰ τὸ λένε μερικοὶ πῶς πάντοτε τάγχι
ζυπαρὲ τὸν ἀγωγιάτη.

Ἐδῶ κι' ὁ Ράλλης ἔκανε ὄρεξι τὴν κριτικὴ του
κι' ὁ Καρπάκος ὁ μακρὸς ἔκανε τὴν δική του,
κι' ἄλλοι τὴν μάχην ἔκριναν σὸν Στρατηγὸν μπλαζέ
χωρὶς κι' ἔκεινοι σάντουιτς νὰ τρῶνε τοῦ Σκουζέ.

Κι' ἔδῶ κι' ἔκει
τί κριτικοί

πολεμικοὶ
χωρὶς χακί.

Καί Πρεσβειὼν ἀκόλουθοι παρήσαν μέ ὁρῆσι
κι' ἔνός ἡ μύτη νόμιζες πῶς εἶναι κλαρινέτο...
εἰδῶ κι' ἡ λαοφιλοῦς Πριγκίπισσα Σοφία
τοῦ Διαδόχου τὸψήνε καφρέ σ' τὸ καμινέτο.

Ἦσαν καί γνωστοὶ μου φίλοι
κι' ἡ Κικίη μέ τὴν Κοκό...
τ' ἀσκῶσαν εἰς τὸ Τσακὸ
καί λαγὸ μέ πετραχίλι.

Σ' αὐτὸ τὸ μέρος ἔβλεπα μετὰ πολλῶν ἀφώνως
ταξικρατίας ἐρυθράς καί κυανῆς συγχρόνως,
κι' ἔννοσα συγίνησις τὰ στήθη πῶς φουσκῶνε
κι' ἀσπροπροσώπους ὄλους μας μέξ ἔβγαλε κι' ἡ σκόνη.

Σ' αὐτὸ τὸ μέρος ἔβγαλα παπούτσια καί τσουρέκια
κι' ἔχρημαξά φωνάζοντας : μωρὸ μέ τείνια τούτα ;
καί μέξ σ' τῆς μάχης τὸν βρασιμὸν ἐνθουσιάζθη κάποιος
κι' ἔχασε τὸ γοδάκι τῆς καθὼς τὴν Σπαχοποῦστα.

Ἐδῶ τὸν Μπέτη τὸν ἴχσῶν τὸν εἶδα νὰ συχαίρῃ
τὸν Κόντες τὸν ἔριψη,
μέ καί τὸν Γάλλο Μπρεμιὸν Ν°... Ἄρε νὰ τοῦ κρατῆ τὸ χέρι,
κι' ἄλλους πολλοὺς μέ ἔιψη.
Ἐκεῖ παρήν κι' ὁ Πριγκίπισκας Ἀνδρέας μέ τὴν Ἐλη του
κι' ὄλοι τὸν ἐκαμάρωναν, κι' οἱ συγγενεῖς κι' οἱ φίλοι του.

Ἐδῶ κορμὰ παρήλασαν μεγάλα καί πελώρια,
τώρα ζωὴ καμμία,
μέ νέκρα κι' ἐρμμία,
καί κράζει γύρω μου κραυγῆ : οἱκ τράνιστ μπέλλι γαλόρι.

Ἦ θεὰ τούτων τῶν μερῶν πόσον μέ συγκαίει !..
Ὁ Λιόπσι, Μαρκόπουλο, Τσακὸ, Χαλάνδρι, κι' ἄλλα,
ποῦ μέναι' ἔως σήμερα τοσοῦτον ἀφανῆ,
σὲς βεβαίω πῶς τοῦ λοιποῦ θὰ φαίνεσθε μεγάλα.

Κι' ἂν τώρα σ' τὴν ἀφάνειαν τὴν πρώτην κοιμηθῆτε
δὰ σὰς ὠμῆ τοῦ Φαουσολῆ τὸ μένος τὸ μουρῶ,
καί σ' τῆς εἰρήνης τοὺς καιροὺς δὲν θὰ λησμονηθῆτε
κι' ἀθάνατα θὰ μένετε καθὼς τὸ Βατερλώ.

Σ' τοῦ Τσακὸ τὴν παντέρμη ράχη
περπατώντας ἡ Δάξια μοναχὴ
ρίχνει μύρτα, κοῖνους καί βάρια,
καί καλαθὶ βαστῆ σιγῆλῃ
ἀπὸ σάντουιτς κι' ἄλλ' ἀποράγια,
ποῦ τῆς ἔχιν ἀρήσις πολλοί.

Καί καρμύνας φουλιξιας,
μέ ἄλλους λόγους ἀγγελιας.

Καρμύσυνα μηνύματα... ἔκεινοι δίχως ἄλλο
μέ ἔκπτώσεις ὄλων τῶν εἰδῶν τὸ Λουβρο τὸ μεγάλο,
καί νέο Λουβρο θὰ γενῆ, καί κόπος θ' ἀπορήσῃ
ἔταν ἰδῆ κι' ἔδῶ τὸ Λουβρ, ποῖναι καί σ' τὸ Παρίσι,
μέ πλοῦτον πολυποικίλων, μέ πράγματα μυροδῶδη,
καί μ' ἀμοφιέσις γυναικῶν καί μ' ὄλα τὰ χρωδῶδη.
Ὁ Βῆτα Κανελλόπουλος, ἀρετῆς καί κοτσονάτος,
τὸν ἀδελφὸν Νικολάου Διαδεγθεις ἐσάχτως,
εἰς τοῦ Σταδίου τὴν ὁδὸν τὸ νέο Λουβρ ἀνοίγει,
καί γίνετ' ἐταιρεία
μέ μιλοῦντα τρία,
κι' ἔμπρός εἰς τὸ ξεπούλιμα, κι' ὁ χρόνος κατεπείγει.